

накъ, той глѣбоко разбиралъ нужды-ты на свое-то паство, и му стигало умъ-тъ, да изнамира срѣдство за тѣхно-то удовлетворяваніе. Отъ негово-то врѣмя казва Несторъ, «Христианска-та вѣра наченъ да ся плоди.» Пакъ на негово-то врѣмя ся отдава и уряджаніе-то на церковно-то Богослуженіе, както и всажданіе-то на духовно-то просвѣщеніе и благочестіе въ Россіѣ. 2) Іоаннъ II-ый (1080—1089), кой-то за добродушіе-то и мъдрость-тъ си сполучилъ да ся нарече добъръ и пророкъ на І. Христа. Несторъ казва, «че нѣмало другъ като него въ сичкъ Россіѣ, та и не щѣло да бѣде.» Той былъ человекъ ученъ, на книги-ты искусенъ и камъ-то сыромасы-ты и вдовици-ты милостивъ; привѣтливъ и камъ-то сыромаха, като камъ богатыя, смиренъ, мълчаливъ, въ уста-та даровитъ и на наскърбены-ты съ Св. си словеса утѣшитель. 3) Ефремъ блаженный (1090—1096), испървъ любилище и съкровищникъ на В. князь Изяслава, и послѣ постриженникъ и сподвижникъ на Прѣп. Антонія. Като ся постригалъ и тръгнулъ за Цариградъ, за да научи тамъ по-добрь иноческыя живеть, на кой-то нѣсамо устава познавалъ добрь, кога-то ся завърнулъ отъ тамъ, ами научилъ и благочиніе-то на церковъ-тъ, както — и доста познанія отъ нейнъ-тъ архитектуръ. Заради высокы-ты свои личны качества, той былъ рѣкоположенъ въ Прѣславъ епископъ, а по-послѣ — и митрополитъ въ Киевъ. Прѣславъ и Суздаля ся сдобыли отъ него съ по нѣколко храмове, а на разны другы мѣста направилъ болници, въ кой-то бесплатно ся глѣдали болни-ти; заради добродѣтели-ты му І. Христосъ го надарилъ съ силъ-тъ да прави чудеса. Той умрѣлъ въ 1096 годинъ.

Другы по-достоабылѣжителни по своѣ-тъ спасителнѣ дѣятельность за добро-то на церковъ-тъ и отечество-то си съ пастыри-ти, кои-то Богъ въздигнулъ изъ между Руссы-ты въ бѣдственны-ты врѣмена изъ подъ монголскыя имъ яремъ.

§. 75. Правленіе на митрополы-ты Св. Кирилла II-ый, Петра, и Алексія; Прѣнасяніе на митрополитско-то имъ сѣдалище отъ Киевъ въ Владимиръ, и послѣ — въ Москвѣ.

Много съ бѣды-ты, кои-то Русска-та черкова е истърпѣла отъ дивы-ты Монголы. Великолѣпни-ти нейни храмове и монастыри были разграбени и разсипани; пастыри-ти ѣ погынжли подъ варварскы-ты имъ саби, или пжкъ были поробени; митрополитъ-тъ, кой-то